

Opłatę tę pobiera się przy odprawie przywozowej w urzędzie celnym.

Przy sprowadzaniu poszczególnych partij towaru na poczet kontygentu, przyznanego pozwoleniem, opłaty za kontrolę należy pobierać w kwotach, przypadających według skali procentowej (przedziałka c.) do czasu, dopóki ogólna suma tych opłat nie osiągnie kwoty przewidzianej dla całego kontygentu.

4. Za każdorazowe przeprowadzenie kontroli nad czynnościami przedsiębiorstw ekspedycyjnych — w kwocie, równającej się normalnym dietom dziennym urzędnika państwowego V-go st. st., oraz kosztom przejazdu tam i z powrotem dorożkami.

O ile siedziba przedsiębiorstwa znajduje się poza siedzibą dyrekcji ceł względnie departamentu ceł, opłatę powiększa się o kwotę, odpowiadającą cenie biletu I klasy za przejazd delegowanego urzędnika pociągiem pospiesznym do miejsca siedziby przedsiębiorstwa i z powrotem.

Opłatę tę pobiera się każdorazowo po ukończeniu kontroli.

5. Za kontrolę nad towarami w wypadkach innych, niż pod pp. 2 i 3 paragrafu pierwszego niniejszego rozporządzenia przytoczonych — w kwocie, ustalonej w § 2 p. 3 b. (tablica 2).

Opłatę tę pobiera się przy odprawie przywozowej w urzędzie celnym.

6. Za konwojowanie, strzeżenie lub odprawę towarów poza obrębem miejsca urzędowego lub w czasie poza godzinami urzędowymi w kwocie, odpowiadającej normalnym dietom według tego stopnia służbowego, do którego zaliczony jest sprawujący czynność funkcjonariusz celny, za każdą godzinę pracy, licząc część godziny za całą, z tem jednak ograniczeniem, że opłata za czynności, dokonane w jednym dniu, nie może przewyższać dziennych diet.

Do powyższej kwoty winny być doliczone koszty przejazdu funkcjonariuszów celnych, delegowanych dla dokonania tych czynności.

§ 3. Na wysokość opłaty za czynności, wymienione w § 1, nie wpływa okoliczność, czy czynność urzędową przedsięwzięto w godzinach urzędowych, czy też poza nimi.

§ 4. Opłaty za wykonywanie wszystkich czynności kontroli, wskazanych w § 1 pobiera urząd celny.

Wpływy za czynności kontroli, wymienione w § 1 punktach 1, 2, 3, 4 i 5 zarachowuje urząd celny na odnośny dział i paragraf budżetu dochodowego Ministerstwa Skarbu, wydatki zaś z tego tytułu pokrywa z odpowiednich działów i paragrafów budżetu rozchodowego Ministerstwa Skarbu.

Powstałą tą drogą nadwyżkę wpływów nad wydatkami przeznaczają się na pokrycie kosztów związanych z organizacją i prowadzeniem kontroli celnej stałej i lotnej wewnątrz kraju.

Wpływy za czynności, wymienione w § 1 p. 6, zarachowuje urząd celny na fundusz specjalny, wydatki zaś z tego tytułu pokrywa z tegoż funduszu.

§ 5. Zezwolenia na odprawę towarów poza miejscem urzędowym w siedzibie urzędu dla instytucyj rządowych i zakładów dobroczynnych, jak również na odprawę w urzędzie lecz w czasie poza godzinami urzędowymi mogą udzielać kierownicy urzędów celnych na własną odpowiedzialność i tylko w razie istotnej potrzeby. Za prawidłowy bieg służby w czasie poza godzinami urzędowymi są odpowiedzialni kierownicy urzędów celnych.

Na dokonanie odprawy towarów poza miejscem urzędowym w siedzibie urzędu we wszystkich innych wypadkach oraz na dokonanie odprawy towarów poza siedzibą urzędu wymagane jest pozwolenie dyrekcji ceł.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z dniem ogłoszenia; jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 18 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 78, poz. 615).

Minister Skarbu: *W. Grabski*

578.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 13 lipca 1925 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Przemysłu i Handlu, Kolei oraz Skarbu o zakazie wprowadzania zwierząt racicowych z Prus Wschodnich.

Na zasadzie art. 1142 ustawy lekarskiej (ros. Zbiór Praw tom XIII wydanie 1905 r.) zarządza się co następuje:

§ 1. Zabrania się wprowadzania (przywozu) z Prus Wschodnich na obszar województwa białostockiego i warszawskiego, jako też przeprowadzania (przewozu) stamtąd przez ten obszar zwierząt racicowych.

§ 2. Winni przekroczenia rozporządzenia niniejszego ulegną karze na podstawie art. 138 kodeksu karnego.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Raczkiewicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *C. Klarner*

Minister Kolei: *Tyszka*

Minister Skarbu: *W. Grabski*